

به نقل از صفحه تحلیلگران bbc

«رهبران فاسد مانع دموکراسی شدند»

کیت کلارک، از شبکه تحلیلگران افغانستان، با رد اظهار نظر سخنگوی طالبان در مورد ناکامی تجربه دموکراسی در افغانستان، می‌گوید شور و شوق زیادی در بین مردم برای تمرین دموکراسی وجود داشت که حتی کشورهای دموکرات را شرمند کرده بود، ولی به مردم فرصت داده نشد خواست‌های خود را به کرسی بنشانند.

کیت کلارک در سال ۲۰۰۲ در جاده‌های کابل

کیت کلارک گفت: "دموکراسی در افغانستان ناکام نه بلکه هرگز آزمایش نشد. من شور و شوق افغان‌ها برای انتخاب رهبران‌شان و ناکامی که به آنها اجازه انجام چنین کاری را نمی‌داد، می‌دیدم. تقلب و دستکاری در انتخابات، رای دموکراتیک مردم را آلوده می‌کرد و به یکی از جنبه‌های چگونگی به قدرت رسیدن افراد تبدیل شده بود. جای تعجب نبود که میزان مشارکت هر روز کاهش می‌یافت. با این حال، شور و شوق و توانایی سازماندهی که در افغانستان وجود داشت، کشورهای دموکراتیک را شرمند کرده بود. در سال ۲۰۰۲، مردم نمایندگان واقعی خود را از طریق رای‌گیری مخفی و تشویق عمومی انتخاب کردند و آنها را به کابل به لویه جرگه اضطراری فرستادند"

لویه جرگه اضطراری در ماه جون سال ۲۰۰۲ میلادی برگزار شد تا راه را برای اجرای موافقتنامه‌های کنفرانس بن (۲۰۰۱) باز کند؛ دولت انتقالی، و سپس دولت منتخب و پارلمان روی کار آید و قانون اساسی جدید تصویب شود. خانم کلارک می‌افزاید: "مردم افغانستان نمی‌خواستند زورمندان در قدرت سیاسی سهیم باشند، آنها می‌خواستند قدرت به مردم انتقال کند، اما اینگونه نشد. مشتی از رهبران فاسد در تبانی با حامیان خارجی‌شان آرای مردم را دزدیدند و دموکراسی را خدشه دار کردند."

خانم کلارک می‌گوید: «وظیفه نمایندگان انتخاب رئیس دولت و کابینه جدید بود. اما وقتی آنها (به کابل) رسیدند کاملاً به حاشیه رفتند، نادیده گرفته شدند و مورد تهدید قرار گرفتند. در عوض، گروه کوچکی، از جمله رهبران قدیمی مجاهدین، حامد کرزی، اشرف غنی، زلمی خلیل‌زاد آمریکایی و اخضر ابراهیمی از سازمان ملل متحد، مخفیانه با یکدیگر ملاقات کردند و فهرست کابینه جدید را تهیه کردند. فرصت داشتن چهره‌های تازه، صداهای جدید و متخصصان واقعی در دستگاه دولتی تلف شد و از بین رفت. الگوی شکست را این تعیین کرد و نگذاشت که افغان‌ها اختیار انتخاب رهبران خود داشته باشند.»

